

TETTREKÉSZ MAGYAR RENDŐRSÉG
SZAKSZERVEZETE

SZEKSZÁRD

Augusz Imre u. 9-11. 3. emelet 306-307.

<http://www.tmrsh.hu>

Hivatkozási szám: Mü. 41/2016/13.k :

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Az irat elektronikus irából készített másolat.

Kelt: 20.....év.....hó.....nap

2019 MÁJ 28.

a másolatot készítette

SZEKSZÁRDI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
Ügyirat száma:	3M145/2016
Érk.:	2019 MÁJ 27. 30/1
Példány:	Mell.: 30/1
Érk. módja: postán, személyesen, faxon, e-mail-en @	

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján
Szekszárd

Augusz Imre utca 1-3.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 1 139 -0 /2019
Érkezett:	2019 JÚL 03.
Példány:	1
Kezelőiroda:	
Melléklet:	10 + 15 db

I.fokú ügyszám : 3.M.145/2016.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Tettekreksz Magyar Rendőrség Szakszervezete (székhelye : 7100 Szekszárd, Augusz Imre utca 9-11.,3. emelet 306-307., levelezési címe :7101 Szekszárd, Pf. 297; képviseli : [redacted], kamarai jogtanácsos) [redacted] (szül.: [redacted]; an : [redacted] 7 [redacted] szám alatti lakos indítványozó, a panasz alapját képező peres eljárás felperese nevében és képviselőjében eljárva (szakszervezettől jogtanácsosnak meghatalmazás és jogtanácsosi igazolvány M/1. sz. alatt csatolva) az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban : Abtv.) a 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgáló bíróság Mfv. II.10.286/2018/10. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, IX. cikk (1) bekezdését, továbbá a XVII. cikk (3) bekezdését.

Levelezési cím: 7101 Szekszárd PF: 297.

Tel: 06-74-512-297 Fax: 06-74-510-042

e-mail: tmrsz2004@gmail.com

cégkapu neve: TMRSZ címe: 18864607#cegkapu

Tisztelt Alkotmánybíróság

**Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság útján**

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

alkotmányjogi panasz indítványa

(Hiv.szám.: Mü. 41/2016/13.)

indítványozónak

**Tettrekész Magyar Rendőrség
Szakszervezete**
7100 Szekszárd, Augusz I. u. 8-11. 3.em. 306-307.
Adószám: 18884607-1-17
Hungária Takarék Takarékszövetkezet:
70800126-11083813
Képv.:

Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete
(postacíme: 7101 Szekszárd, Pf.: 297.;
e-mail : tmrsz2004@gmail.com; tel: 06-74-
512-297 , fax : 06-74-510-042)

**a Kúria Mfv. II.10.286/2018/10. számú
ítéletéhez kapcsolódóan**

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I. Az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek igazolása

1.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerint az Alkotmánybíróság „alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját”.

Az Abtv. 27. §-a alapján az indítványozó nem egy jogszabályt, hanem az alaptörvény-ellenes bírói döntést támadhatja, amennyiben az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

Ezen rendelkezésnek jelen kérelmem megfelel, mivel a panaszom alapját képező, az ügy érdemében hozott döntés, ítélet (melyet beadványomhoz M/2. szám alatt csatolok)– a peres eljárás felperesének – indítványozónak Alaptörvényben biztosított jogait sérti.

Alkotmányjogi panasz indítványunk a határozottság követelményének megfelel, mivel az indítványozó által a Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 3.M.145/2016. lajstromszámon indított per felülvizsgálati eljárásában keletkezett határozatról van szó alkotmányjogi panasz indítványunkban, és kifejezett kérelmet tartalmaz a Kúria döntésének megsemmisítésére.

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja, hogy „Az Abtv. 52. § (1) bekezdés f) pontja szerint az indítvány - többek között – akkor minősül határozottnak, ha kifejezett kérelmet tartalmaz a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére.”

3.

Az Abtv. 1. § a) pontja szerint egyedi ügy: „a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet jogát vagy kötelezettségét, jogos érdekét vagy jogi helyzetét érintő vagy eldöntő bírósági eljárás”. Ez nem igényel különösebb magyarázatot, hogy a felperes keresete és az alperes Tolna Megyei Kormányhivatal által benyújtott érdemi ellenkérelem (keresetlevél, érdemi ellenkérelem M/ 3. szám alatt csatolva) valamint a peres eljárás iratanyaga alapján az azt eldöntő bírósági határozatok felülvizsgálatakor hozott döntés egyedi ügyben született, amely a természetes személy – a peres eljárás felperese - jogát, jogos érdekét érinti és eldönti.

4.

A támadott határozat konkrét peres eljárásban, még hozzá annak felülvizsgálati szakaszában, tehát bírósági eljárásban történt, mégpedig a fentebb hivatkozott 3.M.145/2016. számon indított perben.

5.

Az alkotmányjogi panaszom határidőben történő benyújtását igazolja, hogy felperes képviseletét az I. és II. fokú eljárásban és a Kúria előtt is ellátó szakszervezet 2019. március 26. napján vette kézhez a Kúria ítéletét, mely a peres eljárást lezárta. Ezek alapján beadványom megfelel az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott időbeliségnek.

6.

Az Abtv. 27. § b) pontjával, továbbá a 26. § (1) bekezdés b) és (2) b) pontjával kapcsolatban előadom, hogy a panasz tárgyát képező határozatokkal szemben, jogorvoslati jogomat kimerítettem, ezt igazolja a Kúria ítélete is, mely leszögezi, „ az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs”.

II.

II. 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

XXVIII. CIKK

- (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

IX. cikk

- (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

XVII. cikk

- (3) Minden munkavállalónak joga van az egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez.

II.2. Az Alaptörvény XXVIII., XVII. és IX. cikkének sérelme

Indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga, továbbá az ésszerű határidőn belül való elbíráláshoz való joga, véleménynyilvánításhoz való joga, valamint az egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez való joga is sérült.

II.2.1. Tényállás

Indítványozó – az alapper felperese – **2011. július 1-jétől állt közszolgálati jogviszonyban alperessel ügyintéző I. munkakörben, munkavédelmi felügyelő feladatkörben a** [REDACTED]

2016. február 22. napján délután munkahelyi konfliktus bontakozott ki felperes és közvetlen felettese [REDACTED] között, melynek előzménye az volt, hogy felperes – a létszámihiány okán – több ember feladatát kellett hogy ellássa, azaz leterheltsége nagyfokú volt, a jogszabályoknak nem megfelelő működést több alkalommal szóvá merete tenni, a munkavégzés körülményei a munkavédelmi előírásoknak nem megfelelőse okán a munkavállalók – így felperes – egészségét folyamatosan veszélyeztették, és ezt is nehezményezni merete felperes felettesi felé, az [REDACTED] nem megfelelő munkahelyi légkört alakított ki, továbbá előbbieik okán folyamatosan diszkriminatív és provokatív módon viselkedett indítványozóval. Azaz az állapot kialakulása közvetlen ok-okozati összefüggésben állt felperes munkakörülményeivel, munkahelyi leterheltségével, az operatív irányításért felelős közvetlen felettese indítványozóval szemben tanúsított provokatív, emberi méltóságot sértő magatartásával.

2016. február 22-én a szóváltás és az azt megelőző ebéidővel kapcsolatos osztályvezetői és főosztályvezetői megjegyzéseknek is köszönhetően indítványozó pszichés állapota kiegyensúlyozatlan volt, melynek következtében ezen napra (azaz a felmentés indoka alapjául szolgáló napra) már keresőképtelen állományba vette felperest háziorvosa. Hangsúlyozzuk, hogy az orvos keresőképtelen állományba vette pszichikai állapota miatt indítványozót már 2016. február 22. kezdőnapon, illetményének számfejtésében sem munkanapként, hanem távollétként szerepel február hó 22. napja, azaz maga alperes is távollétként és nem munkanapként jelölte az adott napot. Ezen momentumot azon okból tartjuk fontosnak, hangsúlyozandónak, mivel a megszüntető határozat és a Kormánytisztviselői Döntőbizottság előtt tett alperesi nyilatkozat („a kérdéses napon panaszos kétszer hagyta el a munkahelyét és másodszer szól is nekem”) a munkahely engedély nélküli elhagyását is fókuszba helyezi, viszont a munkáltató által kiadott okirat szerint is ezen napon alperes úgy számolt, hogy felperes egész nap távol volt, s ezt rögzítette is.

Ezt követően, felperes betegállománya alatt 2016. március 1. napján futár útján kézbesítette alperes felperes részére a Tolna Megyei Kormányhivatal Kormány megbízottja a

TOB/29/580-1/2016. számú, 2016. február 26. napján kelt, „tájékoztatás méltatlan magatartás tanúsítása miatti felmentésről, illetve a felmentés indokait illetően védekezés előterjesztéséről” tárgyú levelét. A munkáltató általi felhívásra 2016. március 3. napján észrevételt és védekezést terjesztett elő indítványozó, melyben részletesen kifejtettük a 2016. február 22-én történt munkahelyi konfliktushoz vezető okokat.

Előterjesztett felperesi védekezést teljesen figyelmen kívül hagyva, annak tartalmát nem vizsgálva a munkáltató indítványozó közszolgálati jogviszonyát TOB/29/580-2/2016. számú, 2016. március 05. napján kelt, azonnali hatályú felmentéssel megszüntette méltatlanság miatt. Megjegyezzük, a munkáltató nem tartotta szükségesnek indítványozó személyes meghallgatását, esetlegesen a tanúkkal való szembesítését, továbbá arra sem adott lehetőséget, hogy a tanúvallomásokkal kapcsolatban – azok megismerése után – indítványozó megtehesse észrevételeit, nem törődött a felvetődött lényeges ellentmondások tisztázásával, egyoldalúan [REDACTED] szubjektív, megalapozatlan állításaira és az elfogult tanúk vallomására hagyatkozott.

A jogviszony megszüntetéssel, annak indokaival nem értettünk egyet, melynek okán a Kttv. 190. § (1) és (2) bekezdésbe foglaltak alapján a Kormánytisztviselői Döntőbizottsághoz fordultunk (M/4. szám alatt csatolva a benyújtott közszolgálati panasz).

Panaszunkban előadtuk, hogy indítványozó által vezetőjével szemben kifogásolt magatartás jelen esetben neki nem felróható, hiszen kimerült pszichés állapotban dolgozott, mely problémával munkáltatója hosszú ideje nem foglalkozott.

Előadtuk azt is, hogy a munkahelyi konfliktusnak ügyfél nem volt tanúja, a munkatársak pedig jól ismerték a kialakult rossz munkahelyi légkört és indítványozó irányába vezetője részéről fennálló ellenséges viselkedést, ezért nem fogadható el a munkáltató azon megállapítása, érvelése hogy indítványozó olyan magatartást tanúsított, amely alkalmas arra, hogy helytelen megítélését idézze elő és súlyosan rombolja a közigazgatásba vetett társadalmi bizalmat.

Felperes több alkalommal – szóban és írásban is - kért segítséget a munkahelyi problémák megszüntetése miatt feletteseitől, azonban segítséget nem kapott, holott a Kttv. rendelkezései szerint, különösen annak 9. §-a és 10. §-a szerint kellett volna eljárniuk.

A Kormánytisztviselői Döntőbizottság felhívására megtettük észrevételeinket kifejtve, hogy a munkáltató 2016. április 22. napján kelt nyilatkozatában és annak mellékleteiben foglaltakkal mi okból nem értünk egyet.

Megjegyeztük azt is, hogy a nyilatkozattétel 8 napos határideje 2016. június 28. napján járt le, ezzel nem törődve felperes meghallgatását 2016. június 27. napjára tűzték ki.

A Kormánytisztviselői Döntőbizottság JHÁT-PDF/634/24/2016. számú határozatával indítványozó közszolgálati panaszát elutasította (M/5. szám alatt csatolva), mely

határozat ellen keresetet nyújtott be indítványozó a Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz.

A Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság indítványozó keresetét elutasította, (Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M.145/2016/ 18. sz. ítélete M/6. sz. alatt csatolva).

Álláspontunk szerint az első fokú bíróság egyáltalán nem foglalkozott azon ténnyel, hogy alperes a jogviszonyt megszüntető határozatában a megszüntetés indokaként a következőkre hivatkozott a Kttv. 64. § (1) bekezdésében foglalt méltatlanság keretében : *„A Kttv. 76. §-a szabályozza a kormánytisztviselő kötelezettségeit. A Kttv. 76. § (1) bekezdés e) pontja szerint a kormánytisztviselő köteles általában olyan magatartást tanúsítani, hogy ez más egészségét és testi épségét ne veszélyeztesse, munkáját ne zavarja, anyagi károsodását vagy helytelen megítélését ne idézze elő.” ... „ Ön kormánytisztviselőként olyan magatartást tanúsított, amely alkalmas arra, hogy helytelen megítélését idézze elő és súlyosan rombolja a közigazgatásba vetett bizalmat.”*

Maga a döntőbizottsági határozat is megállapítja, hogy a Kttv. 64. § (1) bekezdésében foglalt „három feltétel együttes fennállását a munkáltatónak kell bizonyítania”. Ezzel szemben tényleges bizonyítás a munkáltató részéről sem a kötelezettség megszegésének fennállta, sem a magatartás tekintély, jó hírnév, közigazgatásba vetett bizalom súlyos rombolása, sem a jogviszony fenntartásának elvárhatósága tekintetében nem történt a bírósági eljárás során, csupán alperesi kinyilatkoztatások képezték az első fokú bíróság határozatának (ugyanúgy, mint a döntőbizottság és alperes határozatának) „bizonyítottságát”.

Az I. fokú ítélet ellen indítványozó képviselőjében eljárva fellebbezést terjesztettünk elő (M/7. sz. alatt csatolva).

Fellebbezésünk alapján a Tisztelt Szekszárdi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 10.Mf.20.044/2017/3. sz. ítéletével (M/8. sz. alatt csatolva) Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M.145/2016/ 18. sz. ítéletét megváltoztatta , és keresetünknek helyt adva a Kormánytisztviselői Döntőbizottság határozatát megváltoztatta, s kötelezte alperest jogellenes felmentés jogkövetkezményeként 570 800 forint megfizetésére.

A Tisztelt Törvényszék ítélete indokolásában megállapította, hogy „ a február 22. napján történtek alapján a munkáltató nem értékelhette a felperes magatartását a munkáltató alappal nem ítéltette a méltatlanság körébe tartozó viselkedésnek”.

Alperes felülvizsgálati kérelme alapján a Kúria a II. fokú ítéletet hatályon kívül helyezte, s az I. fokú ítéletet helyben hagyta.

Álláspontunk szerint a Kúria Mfv. II.10.286/2018/10. számú ítélete – beleértve a Kormánytisztviselői Döntőbizottság JHÁT-PDF/634/24/2016. számú határozatát helyben hagyó Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M.145/2016/ 18. sz. ítéletét is – sérti indítványozó Alaptörvényben foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát, véleménynyilvánítás szabadságához való jogát, valamint az egészséget, biztonságot és méltóságot tiszteletben tartó munkafeltételekhez való jogát.

II.2.2. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme

A tisztességes eljárás sérelme valósult meg azért, hogy ténylegesen a jogviszonyt megszüntető határozatot hozó [REDACTED] tanúként nem volt hajlandó meghallgatni sem a KDB, sem az I. fokú bíróság, s ezt a Kúria is figyelmen kívül hagyta. A jogviszony megszüntetés úgy történt, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója nem volt jelen az esetben, indítványozót meg sem hallgatta, s hallomásból szerzett egyoldalú információk alapján hozta meg jogviszony megszüntető határozatát. [REDACTED] tanúkénti meghallgatásával kapcsolatban hivatkoztunk arra is, hogy a munkáltatónak, azaz a munkáltatói jogkör gyakorlójának – álláspontunk szerint – nem volt közvetlen információja a történetekről, a körülmények részletes feltárása nélkül úgy döntött felperes jogviszonyának megszüntetéséről, hogy nem rendelkezett elegendő adattal (holott a munkáltató felmentését csak valós tényeken alapuló adatokra támaszkodva gyakorolhatja), ezen oknál fogva is tartottuk volna lényegesnek a [REDACTED] meghallgatását, továbbá annak bizonyítása érdekében is , mivel kiderült az alperesi előadás alapján, hogy [REDACTED] egyszemélyben hozta a döntést, senki véleményét, javaslatot arra nem tett (mint ez a meghallgatott tanú vallomásából egyértelműen kiderült) , továbbá a tanú vallomásával továbbra is bizonyítani kívántuk, hogy nem volt okszerű a munkaviszony megszüntetés. Az indítványunkat indokolás nélkül utasította el a bíróság, mellyel a Kúria egyáltalán nem foglalkozott, mit sem törődve a tisztességes eljáráshoz való jog követelményével.

Jelen esetben az I. fokú ítéletben és a Kúria határozatában felhívott jogszabályokból – illetve ezáltal az ítéleti indokolásból – a jogértelmezés általános szabályainak megtartása mellett nem következnek az indítványozót marasztaló bírói döntések, így azok sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezetett indokolási kötelezettséget, amely az ítéletek alaptörvény-ellenességét eredményezi.

II.2.3. A véleménynyilvánítás szabadságához való jog sérelme

Indítványozónak – álláspontunk szerint – munkavállalóként, köztisztviselőként is joga van a véleménynyilvánításhoz. E körbe esnek álláspontunk szerint a közvetlen felettesével történt szóváltás kapcsán elhangzott mondatok is, melyek alapján megállapította mind az I. fokú bíróság, mind a Kúria a méltatlanságot, kijelentve, hogy felettesével így nem beszélhetett

volna indítványozó, mivel mondatai alkalmasak voltak arra, hogy a munkáltató helytelen megítélését idézze elő és súlyosan rombolja a közigazgatásba vetett bizalmat. Tény, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának korlátai vannak, viszont sem az I. fokú bíróság, sem a Kúria eljárása során nem vizsgálta, hogy a perbeni esetben lehetőség volt-e az alapjog korlátozására.

E körben hivatkozunk arra is, hogy a Kúria másik ügyben (EBH2016.M.31. sz. határozat) elvi határozatban megállapította, hogy „A Kttv. 64. § (1) bekezdése alkalmazására általában akkor kerülhet sor, ha a kormánytisztviselő jellemzően egyszeri, súlyosan kifogásolható magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy az általa betöltött beosztás tekintélyét vagy a munkáltatója jóhírnevét, illetve a jó közigazgatásba vetett bizalmat súlyosan rombolja, mely miatt nem várható el, hogy a munkáltató a jogviszonyát a továbbiakban fenntartsa.”, továbbá a Kúria Mfv.I.10.634/2013/4.sz. határozatában azt is kifejtette: „A felperes által a munkatársak felé tett kijelentések önmagukban nem alkalmasak a Kttv. 64. § (1) bekezdésében foglalt méltatlanság megállapítására. A kormánytisztviselő által tanúsított magatartásnak ugyanis objektíve alkalmasnak kell lennie a beosztása tekintélyének, a munkáltató jóhírnevének, és a közigazgatásba vetett társadalmi bizalomnak a rombolására. Ez nem függhet szubjektív - adott esetben a felperesnek korábban beosztott személyek - értékítéletétől. A felperes kijelentései a Kttv. 64. § (1) bekezdésben felsorolt három esetscsoport közül az általa betöltött beosztás tekintélyének csorbítása szempontjából lehetnének értékelhetőek, de az eljáró bíróságok helytálló következtetése szerint az adott körülmények között a megjegyzései nem voltak alkalmasak a beosztása tekintélyének súlyos rombolása megállapítására.”

„A szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték és igazságtartalmára tekintet nélkül védi.” „A véleménynyilvánítás szabadságának külső korlátai vannak csak; amíg egy ilyen alkotmányosan meghúzott külső korlátba nem ütközik, maga a véleménynyilvánítás lehetősége és ténye védett, annak tartalmára tekintet nélkül.” [30/1992. (V. 26.) AB határozat], melyet sem az I. fokú bíróság, sem a Kúria nem vett figyelembe.

A véleményszabadság korlátozásának **igazolhatósága minden esetben a kifejezés által okozott vagy okozható sérelemtől függ**. Ezt pedig az adott hely, idő és a körülmények kontextusa határozza meg. Nincs olyan közlés, amely kontextusától függetlenül, pusztán tartalma alapján korlátozható lenne. **A sérelem mint hátrányos következmény bekövetkezése vagy annak reális veszélye esetén a kijelentés tartalma és körülményei együtt igazolják a korlátozást. A korlátozhatóságot a panasszal érintett eljárásban a bíróságok nem vizsgálták, anélkül vontak le következményeket, s anélkül állapították meg indítványozó méltatlanságát.**

II.2.4. Az egészséget, biztonságot és méltóságot tiszteletben tartó munkafeltételekhez való jog sérelme

Mind a közszolgálati panaszban, mind a keresetlevélben, mind az I. fokú eljárás során előadtuk, hogy a 2016. február 22. napján délután kibontakozott munkahelyi konfliktus előzménye az volt, hogy indítványozó – a létszámhiány okán – több ember feladatát kellett hogy ellássa, azaz leterheltsége nagyfokú volt, a jogszabályoknak nem megfelelő működést több alkalommal szóvá merete tenni, a munkavégzés körülményei a munkavédelmi előírásoknak nem megfelelőse okán a munkavállalók – így indítványozó – egészségét folyamatosan veszélyeztették, és ezt is nehezményezni merete felperes felettesi felé, az [REDACTED] nem megfelelő munkahelyi légkört alakított ki, továbbá előbbieken okán folyamatosan diszkriminatív és provokatív módon viselkedett indítványozóval. Azaz az állapot kialakulása közvetlen ok-okozati összefüggésben állt felperes munkakörülményeivel, munkahelyi leterheltségével, az operatív irányításért felelős közvetlen felettese indítványozóval szemben tanúsított provokatív, emberi méltóságot sértő magatartásával. Ezen tényeket nem értékelte sem az I. fokú bíróság, sem a Kúria, holott ezekben megnyilvánul egészséget, biztonságot és méltóságot tisztelő munkafeltételekhez való jog sérelme.

Ehhez kapcsolódik, hogy indítványozó már az első tárgyalási napon, személyes meghallgatásakor előadta, hogy „ néhány mondatot váltottunk ebben az emelkedett hangnemben, ő követelte, hogy menjek vissza akkor és oda mehetek ahova ő engedélyt ad. ... Ezután elindultam a folyosón át az udvarra. Ez egy 30-40 méteres folyosó, aminek már nagyjából a végére értem, amikor éreztem, hogy a főnököm fut felém. ... Ekkor hátrafordultam és akkor ő a mellkasomnak csapódott, gyakorlatilag nekem rontott, vagy már nem tudott megállni, vagy eleve egy fizikai erőfitogtatás is lehetett. „ (/4 . jkv. 7. oldal 2. bekezdés; jegyzőkönyv M/9. sz. alatt csatolva), azaz ez értékelendő lett volna az egészséget, biztonságot és méltóságot tisztelő munkafeltételekhez való jog keretében, mellyel egyik bíróság sem foglalkozott.

Szintén hangsúlyozzuk azt is az eljárások alatt, hogy a perbeni napon, 2016. február 22-én az orvos keresésképtelen állományba vette pszichikai állapota miatt felperest már 2016. február 22. kezdőnappal, mely tény szintén vizsgálendő ezen alapjog sérelme tekintetében álláspontunk szerint.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekben levezetett indokolás alapján panaszunkat szíveskedjen elbírálni, s annak szíveskedjen helyt adni.

Tisztelettel:

Szekszárd, 2019. május 27.

Tettrekész Magyar Rendőrség
Szakszervezete
100 Szekszárd, Auguszt. u. 9-11. 3.em. 306-307.
Adószám: 18864607-1-17
Hungária Takarékszövetkezet
70600128-11083913

[REDACTED]
képviselésében eljárva

Tettrekész Magyar Rendőrség szakszervezete
[REDACTED]